

„Грозни Манафи, гол' Арбанаси
 Отъ села в' село явѣ ходѣтъ
 Люти Латини, диви Бошняцы
 Грабѣтъ, убезчестѣтъ, убивѣтъ! (45)

„Никой злобѣ имѣ не възпира!
 Българска села мног' изгорихѣ
 Каждый дѣнь нова згань ся събира,
 Нашаѣ земѣ упостошихѣ!

„Сега манувѣтъ войскы другы
 Нит' имѣ языкъ мы разбирамы!
 Дървян' убуштѣ носѣтъ на ногы,
 Нит' отъ какѣ сѣ вѣрѣ знаймы!

„Казвѣтъ ся тѣй че сѣ християни,
 Нѣ никогы не ся прикрѣстѣтъ!
 Бѣнѣтъ ся слушами з' Агаряны
 Грабѣтъ и тѣй и не плащѣтъ!

„Гадове мръсны, жабы и мышкы,
 Какво ѣ то чловѣшко плянило!
 Мрътвы ѣдѣтъ вонящы кокошкы
 Карѣтъ нарѣдѣ все що с' ѣ смръдило!

„Божый гнѣвъ нападнѣлъ на насѣ!
 За нашы негли тѣшкы грѣхове.
 Горша не ѣ бывала напасть,
 Давѣтъ ны чловѣцы звѣрюве!“